

Svar (9/12 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Under hensyn til det i begrundelsen for det stillede spørgsmål anførte har jeg fundet det rigtigt at udbede mig justitsministeriets vurdering med hensyn til retspsyldigheden af bemærkningerne til udbygningsloven af 16. juni 1980.

Jeg vedlægger som bilag kopi af notat af 4. december 1985 fra justitsministeriets lovfædning.

I tilslutning til udtalelsen i notatet om den retlige betydning af de lovbemærkninger, der er refereret til i det stillede spørgsmål, skal jeg understrege, at de politiske tilkendegivelser i bemærkningerne til udbygningsloven iagttages ved fastsættelsen af bestemmelser vedrørende driften af Københavns lufthavn.

Forud for fremsættelsen af forslaget om udbygning af Københavns lufthavn var der som bekendt tale om indgående forhandlinger mellem luftfarts- og miljømyndighederne. Sigtet hermed var at nå til enighed om en udbygning af lufthavnen, som på forsvarlig måde kunne sikre lufttrafikens fortsatte udvikling dér, samtidig med at der blev taget hensyn til lufthavnens miljømæssige påvirkning af omgivelserne.

Udbygningsloven afspejler klart den samfundsmæssige afvejning, som løbende foregår i et samarbejde mellem lufthavnsadministrationen og miljømyndighederne.

Dette samarbejde giver i en række tilfælde anledning til afvejn timer mellem to modstående hensyn, og et vist spillerum til opnåelse af afbalancerede løsninger, som bl.a. på baggrund af indvundne erfaringer vurderes som rigtige, må anses for nødvendigt.

For de beslutninger, som må træffes, gælder, at de skal være i harmoni med udbygningslovens overordnede sigte. Dette har de involverede myndigheder stedse holdt sig for øje, og denne forpligtelse har efter min mening også været iagttaget i den konkrete sag i samarbejdet med miljømyndighederne.

Som oplyst i min besvarelse den 21. november 1985 af spørgsmål 4 i brev af 13. november 1985 fra udvalget om offentlige arbejder har den fuldstændige lukning af tværbanen på Københavns lufthavn (bane 12-30) om natten alene beroet på et ønske fra miljømyndighederne.

Eftersom disse myndigheder har fundet grundlag for en revurdering med hensyn til landinger fra vandsiden (bane 30), fordi den efter miljøbeskyttelsesloven foreskrevne samfundsmæssige afvejning har vist sig ikke læn gere at tilsi ge opretholdelse af et forbud mod sådanne landinger, er det fundet rimeligt at nå frem til en ud fra alle hensyn fornuftig tilpasning af bestemmelserne vedrørende lufthavnens drift.

Bortset fra denne brug af tværbanen i situationer, hvor lufthavnens hovedbaner ikke kan anvendes, må bane 12-30 ikke benyttes i perioden mellem kl. 23 og kl. 6, det vil sige, at der ikke må startes på bane 30 og hverken startes eller landes på bane 12. I nødsituationer gælder disse restriktioner dog ikke.

Bilag

Justitsministeriet

Den 4. december 1985

Notat om betydningen af visse bemærkninger til forslaget til lov om udbygning af Københavns lufthavn for en senere afgørelse om benyttelsen af lufthavnen.

1. Ved skrivelse af 29. november 1985 har ministeriet for offentlige arbejder med henblik på besvarelse af spørgsmål nr. S 343 fra medlem af folketinget Ole Henriksen anmodet justitsministeriet om en udtalelse.

Det oplyses, at spørgsmålet er stillet i henhold til forretningsordenens § 20, og at fristen for besvarelse er forlænget med en uge. Notatet er derfor på grund af tidsfristen udarbejdet alene på grundlag af det materiale, der er fremsendt af ministeriet for offentlige arbejder.

Det fremgår heraf, at der ønskes en vurdering af, om administrative retningslinier, der i et vist omfang tillader natlig benyttelse af en nærmere angiven landingsbane i Københavns lufthavn, er ugyldige, fordi ministeriet i bemærkningerne til et lovforslag har oplyst, at der bortset fra nødsituationer vil ske en fuldstændig lukning af banen mellem kl. 23 og kl. 6.

2. Der kan af forarbejderne til en lov fremgå klart udtrykte, formålsbestemte begrænsninger i udnyttelsen af beføjelser, der ved loven er tillagt en minister. Det er almindeligt antaget, at sådanne begrænsninger må anses for retligt bindende, og at domstolene vil kunne efterprøve, om de er overholdt.